

Just Now

*a toolbox
for teaching
human rights*

Prawa pracownicze

Zestaw kart osi czasu JustNow

Projekt "JustNow - A Toolbox for Teaching Human Rights" koncentruje się na opracowaniu materiałów metodologiczno-dydaktycznych związanych z edukacją w zakresie praw człowieka, w połączeniu z grami symulacyjnymi i uczeniem się różnorodności w pozaformalnej i formalnej pracy edukacyjnej z młodzieżą.

Ten zestaw kart na osi czasu koncentruje się na nauczaniu o prawach pracowniczych w historii aż do dnia dzisiejszego, obejmując kluczowe kamienie milowe, czołowe postacie, wydarzenia, ustawodawstwo i organizacje. Karty mogą być wykorzystywane w nauczaniu historii, edukacji obywatelskiej lub w innych formach edukacji nieformalnej. Zaleca się, aby nauczyciele uzupełnili karty o przykłady lokalne (historyczne).

Karty zostały stworzone przy użyciu obrazów i informacji wyszukanych w Internecie, ze źródłami odnotowanymi na odwrocie kart. Karty zostały stworzone wyłącznie do celów edukacyjnych non-profit i są wykorzystywane w salach lekcyjnych lub nieformalnych placówkach edukacyjnych.

Stworzony przez: Zespół projektowy JustNow

Treść tych materiałów nie odzwierciedla oficjalnej opinii Unii Europejskiej. Odpowiedzialność za informacje i poglądy wyrażone w materiałach spoczywa wyłącznie na ich autorze (autorach).

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Rewolucja przemysłowa

XVIII - XIX wiek

Rewolucja przemysłowa rozpoczęła się w Wielkiej Brytanii w XVIII wieku i zmieniła życie milionów ludzi w Europie i Ameryce Północnej w kolejnych stuleciach. Wynaleziono i opracowano nowe maszyny i techniki, takie jak silnik parowy. Pomogło to usprawnić produkcję i doprowadziło do powstania systemu fabryk, a następnie do rosnącego procesu urbanizacji i masowej produkcji towarów, która jest ważna do dziś.

Migracja ludności z obszarów wiejskich do miast była cechą charakterystyczną rewolucji przemysłowej. Na przykład, w połowie XIX wieku połowa ludzi w Anglii mieszkała w miastach, a do 1900 roku dotyczyło to również większości Europy.

Jeśli jesteś zainteresowany, obejrzyj krótki film edukacyjny na temat rewolucji przemysłowej:
www.youtube.com/watch?v=ebs4cG20xkg

Adam Smith i "Bogactwo narodów"

1776

W 1776 r. filozof i ekonomista Adam Smith (1723-1790) opublikował swoje przełomowe dzieło "Bogactwo narodów". Jego idee, znane jako kapitalizm leseferystyczny, wraz z ideami klasycznego liberalizmu Johna Locke'a stały się dominującą ideologią rewolucji przemysłowej.

Oba te systemy promowały ideę, że rząd powinien odgrywać jak najmniejszą rolę w życiu gospodarczym ludzi. W związku z tym w tamtym czasie istniało bardzo niewiele regulacji rządowych mających na celu ochronę pracowników, a bogaci właściciele mogli wykorzystywać ich na różne sposoby.

Warunki pracy i życia podczas industrializacji

XIX w.

Dominujący klimat polityczny i gospodarczy stworzył sytuację, w której zamożni właściciele fabryk i kopalń byli w stanie wykorzystywać ludzi z klasy robotniczej. W rezultacie doprowadziło to do bardzo złych warunków pracy, takich jak: zatłoczone i ciasne miejsca pracy, brudne i niebezpieczne operacje fabryczne i górnicze, niskie płace, do 14-16 godzin pracy dziennie, praca dzieci oraz brak podstawowej opieki zdrowotnej, edukacji i praw.

Nędza społeczna znalazła również odzwierciedlenie w zniszczonych warunkach mieszkaniowych w szybko rozwijających się miastach: sześćoosobowe lub większe rodziny mieszkały w jednym lub dwóch pokojach, wiele z nich było niedożywionych, a warunki higieniczne były złe. Choroby rozprzestrzeniały się szybko, a brak leków i opieki medycznej spowodował przedwczesną śmierć wielu osób.

UNITE!
PROLETARIER
ALLER L'ANDER,
VEREINIGT EUCH!
ПРОЛЕТАРИИ
ВСЕХ СТРАН,
СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

PROLETAIRES DE
TOUS LES PAYS,
UNISSEZ-VOUS!
WORKING
MEN OF ALL
COUNTRIES,
UNITE!

PROLETA
ALLER
VERE
ПРО
ВСЕХ
СОЕДИ
PRO
LES P

PROLETAIRES
DE
TOUS
LES PAYS,
UNISSEZ-VOUS!
WORKING MEN OF
ALL COUNTRIES,
UNITE!
PROLETARIER
ALLER L'ANDER,
VEREINIGT EUCH!
ПРОЛЕТАРИИ
ВСЕХ СТРАН,
СОЕДИНИТЕСЬ!
PROLETAIRES
DE TOUS LES PAYS,
UNISSEZ-VOUS!

TOUS
UNISSEZ-VOUS!

Źródło zdjęcia: Maximilian Scheffler na Unsplash <https://unsplash.com/photos/mans-face-concrete-statue-59dcHbr9N9I>

Manifest komunistyczny

1848

W 1848 roku Karol Marks (1818-1883) i Fryderyk Engels (1820-1895) napisali "Manifest komunistyczny", w którym krytycznie przeanalizowali warunki gospodarcze i społeczne podczas rewolucji przemysłowej.

W analizie stosunków panujących w XIX wieku, Manifest odnosi się do walki klas i konfliktów w ramach kapitalizmu i jego formy produkcji. Krytykowali tych, którzy byli właścicielami fabryk i maszyn, tak zwaną burżuazję, która bogaciła się, wyzyskując ludzi z klasy robotniczej, tak zwanych proletariuszy. Autorzy twierdzili, że proletariusze powinni zjednoczyć się w partii przeciwko klasom posiadającym i brutalnie obalić system kapitalistyczny i zastąpić go systemem marksistowskim.

Manifest zaczyna się od słów: "Widmo nawiedza Europę - widmo komunizmu"; a kończy się słowami: "Proletariusze nie mają nic do stracenia oprócz swoich łańcuchów. Mają świat do zdobycia. Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!".

Manifest został później uznany za jeden z najbardziej wpływowych dokumentów politycznych na świecie.

 STREIK!

Ruch pracowniczy i związki zawodowe

XIX w.

Związki zawodowe lub ruchy pracownicze powstały w XIX wieku w Europie kontynentalnej i Stanach Zjednoczonych jako zorganizowany ruch. Mniejsze stowarzyszenia pracowników zaczęły pojawiać się w XVIII wieku, ale były sporadyczne i krótkotrwałe.

Związki zawodowe powstały, ponieważ pracownicy chcieli położyć kres długim godzinom pracy za niewielkie wynagrodzenie. Domagali się wyższych płac i sprawiedliwszego traktowania. Nie chcieli, aby dzieci pracowały w fabrykach ze względu na związane z tym niebezpieczeństwa. Związki zawodowe organizowały strajki i protesty w celu wprowadzenia zmian. W niektórych krajach ruch ten zaangażował się w działalność polityczną, co doprowadziło do powstania partii politycznych, takich jak Socjaldemokratyczna Partia Robotnicza Niemiec (SDAP) w 1869 r. lub Brytyjska Partia Pracy w 1906 r.

Dziś związki zawodowe pozostają ważną częścią wielu nowoczesnych społeczeństw demokratycznych. Nadal walczą o to samo, o co walczyli robotnicy podczas rewolucji przemysłowej i odegrały istotną rolę w poprawie życia pracowników.

FOOD for BRITISH WORKERS APPEAL

Our Aim
TO SEND
A THOUSAND PARCELS!

CONTRIBUTIONS

SUNSHINE	£411/6
N.S.W.	£5910/4
Q'LAND	£30/4
S. AUST	£674/6
W. AUST	£203/4
TOTAL	£7716/6

Give Generously!

Samozarządzanie pracowników

Samozarządzanie pracownicze (autogestion w języku francuskim; cooperativismo w języku hiszpańskim), po raz pierwszy teoretyzowane przez Pierre'a-Josepha Proudhona w pierwszej połowie XIX wieku, stało się kluczowym elementem organizacji związkowych, w szczególności związanych z rewolucyjnym syndykalizmem.

Jest to forma zarządzania, w której pracownicy kontrolują swoje własne miejsca pracy, nie odpowiadając przed nikim innym niż przed sobą, a także przed innymi pracownikami. Wszyscy zaangażowani w podejmowanie decyzji w miejscu pracy są na równych prawach: jedna osoba, jeden głos. Ten model ekonomiczny jest wersją socjalizmu rynkowego, wywodzącą się z przekonania, że ludzie powinni mieć możliwość uczestniczenia w podejmowaniu decyzji, które wpływają na ich dobrobyt. Jest on czasami określany jako gospodarka partycypacyjna, gospodarka samozarządzająca lub gospodarka spółdzielcza.

W niektórych odmianach wszyscy pracownicy zarządzają przedsiębiorstwem bezpośrednio poprzez zgromadzenia; w innych formach pracownicy zarządzają pośrednio poprzez mianowanie menedżerów w drodze wyborów. Samozarządzanie jest cechą charakterystyczną wielu modeli socjalizmu, a propozycje samozarządzania pojawiały się wielokrotnie w historii ruchu socjalistycznego.

Więcej informacji na stronie: <https://libcom.org/library/workers-self-management-faq>

**kein
mensch
ist
illegal**

Niemieckie prawa socjalne

1880

Tak zwane "ustawy socjalne" zostały wprowadzone w Niemczech przez pierwszego kanclerza Rzeszy Niemieckiej Otto von Bismarcka (1815-1898). Bismarck planował poprawić sytuację robotników za pomocą tych ustaw i zapewnić bezpieczeństwo społeczne i polityczne w nowo powstałym państwie niemieckim. Wprowadził dwa zupełnie nowe ubezpieczenia: ubezpieczenie zdrowotne (w 1883 r.) i ubezpieczenie od wypadków przy pracy (w 1884 r.). Następnie w 1889 r. wprowadzono państwowe ubezpieczenie emerytalne.

Wraz z ustanowieniem tych instytucji Niemcy stały się światowym pionierem w rozwoju państwowego systemu opieki społecznej. Bismarck stworzył model, który wkrótce został przyjęty przez wiele innych krajów i do dziś stanowi podstawę państwa opiekuńczego.

"Niemiecki system ubezpieczeń społecznych jest bezkonkurencyjny i nie ma sobie równych nigdzie na świecie. W latach 1885-1913 na niemiecki system ubezpieczeń pracowniczych i opieki społecznej wydano 11 miliardów marek niemieckich".

Źródło zdjęcia: Jaeyoung Geoffrey Kang na Unsplash

https://unsplash.com/photos/a-man-wearing-a-hard-hat-and-safety-gear-walking-down-an-escalator-z3F2GuoUL_s

1 Maja - Międzynarodowy Dzień Pracy

1890

Pierwsze Święto Majowe odbyło się 1 maja 1890 r. podczas pierwszego międzynarodowego kongresu partii socjalistycznych w Europie (14 lipca 1889 r., Paryż, Francja). Upamiętniało ono zamieszki na Haymarket Square, które miały miejsce podczas demonstracji robotniczej 4 maja 1886 roku na Haymarket Square w Chicago. Był to pokojowy wiec wspierający robotników strajkujących na rzecz ośmiogodzinnego dnia pracy, który zakończył się śmiercią robotnika i kilkoma rannymi.

1 maja jest powszechnie kojarzony jako upamiętnienie osiągnięć ruchów robotniczych w XIX wieku. Święto to znane jest również jako Międzynarodowy Dzień Robotnika lub May Day i jest obchodzone jako święto państwowe w ponad 80 krajach.

Obejrzyj 1-minutowy film o historii święta 1 Maja: https://youtu.be/i-ulhdrB_rE

Masakra w Krwawą Niedzielę w Rosji

1905

22 stycznia 1905 r. grupa robotników pod przewodnictwem księdza Georgija Apollonowicza Gapona pomaszerowała pod Pałac Zimowy cara w Sankt Petersburgu w Rosji i zażądała: skrócenia dnia pracy do 8 godzin; zwiększenia płac, aby nadążyć za inflacją; poprawy warunków pracy i powszechnych wyborów. Siły cesarskie otworzyły ogień do nieuzbrojonych demonstrantów, zabijając i raniąc setki osób. Masakra zapoczątkowała rewolucję 1905 roku, podczas której wściekli robotnicy odpowiedzieli strajkami i zamieszkami w całym imperium.

Car Mikołaj II wydał Manifest Październikowy i obiecał konstytucję oraz ustanowienie wybieralnej władzy ustawodawczej (Dumy), co było warunkiem wstępnym przekształcenia monarchii absolutnej Romanowów w monarchię konstytucyjną.

Związek Radziecki

1922 - 1991

Związek Radziecki, oficjalnie Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (ZSRR), był pierwszym na świecie państwem socjalistycznym, założonym w 1922 r., którego pierwszym przywódcą był Włodzimierz Lenin. Rewolucja październikowa w 1917 r. zapoczątkowała socjalistyczną rewolucyjną zmianę rządu w Rosji po tym, jak partia bolszewicka (partia komunistyczna) kierowana przez Lenina dokonała niemal bezkrwawego zamachu stanu przeciwko rządowi tymczasowemu.

ZSRR stał się państwem jednopartyjnym. Partia komunistyczna rządziła i żadne inne partie nie były dozwolone. Rząd opierał się na ideologii marksizmu-leninizmu. Marksizm-leninizm utrzymuje, że do zastąpienia kapitalizmu potrzebna jest dwuetapowa rewolucja komunistyczna. Partia przejęłaby władzę "w imieniu proletariatu" i ustanowiła socjalistyczne państwo kierowane przez partię komunistyczną, mające reprezentować "dyktaturę proletariatu". Państwo miałoby kontrolować gospodarkę i środki produkcji, tłumić burżuazję i opozycję, promować kolektywizm w społeczeństwie i utorować drogę do ostatecznego społeczeństwa komunistycznego, w którym nie byłoby klas społecznych, pieniędzy ani państwa.

Źródło zdjęcia: Hennie Stander na Unsplash

<https://unsplash.com/photos/a-group-of-people-standing-next-to-each-other-holding-shovels-p4jsgUB3F28>

Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP)

1919

W 1919 r. MOP została utworzona jako organizacja trójstronna, skupiająca w swoich organach wykonawczych przedstawicieli rządów, pracodawców i pracowników. Założyciele uznali znaczenie sprawiedliwości społecznej dla zapewnienia pokoju i potrzebę współpracy w celu osiągnięcia podobnych warunków pracy w krajach konkurujących o rynki.

W preambule konstytucji MOP wymieniono następujące cele: regulacja czasu pracy i podaży pracy; zapobieganie bezrobociu i zapewnienie odpowiedniej płacy wystarczającej na utrzymanie; ochrona socjalna pracowników, dzieci, młodzieży i kobiet.

W 1946 r. MOP stała się wyspecjalizowaną agencją nowo utworzonej Organizacji Narodów Zjednoczonych. W 1969 r. MOP otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla.

Aby obejrzeć krótki film edukacyjny na temat MOP, kliknij ten link: <https://youtu.be/oGoP41DhH3A>

Międzynarodowe standardy pracy (ILS)

Międzynarodowe standardy pracy są instrumentem prawnym przyjętym przez MOP. Określają one podstawowe zasady i prawa pracownicze w celu poprawy warunków pracy w skali globalnej. Są one zbiorem konwencji (prawnie wiążących traktatów międzynarodowych, które mogą być ratyfikowane przez państwa członkowskie) i zaleceń (niewiązących wytycznych). Obejmują one:

- ❖ Wolność zrzeszania się i prawo do organizowania się (nr 87)
- ❖ Prawo do organizowania się i rokowań zbiorowych (nr 98)
- ❖ Eliminacja pracy przymusowej (nr 29) (i Protokół z 2014 r.)
- ❖ Zniesienie pracy przymusowej (nr 105)
- ❖ Wiek minimalny (nr 138)
- ❖ Eliminacja najgorszych form pracy dzieci (nr 182)
- ❖ Równe wynagrodzenie (nr 100)
- ❖ Dyskryminacja (zatrudnienie i zawód) (nr 111)

M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4
6	7	8	9	10	11
13	14	15	16	17	18
20	21	22	23	24	25
27	28				

8-godzinny dzień pracy

Ograniczenie godzin pracy jest od wielu lat jednym z głównych postulatów międzynarodowego ruchu związkowego. Już na początku XIX wieku uznano, że zbyt długie godziny pracy stanowią zagrożenie dla zdrowia pracowników i ich rodzin.

Pierwsza konwencja MOP, przyjęta w 1919 r., ograniczała godziny pracy i przewidywała odpowiednie okresy odpoczynku dla pracowników.

Obecnie standardy MOP dotyczące czasu pracy zapewniają ramy dla regulowanych godzin pracy, dziennych i tygodniowych okresów odpoczynku oraz corocznych urlopów. Instrumenty te zapewniają wysoką produktywność przy jednoczesnej ochronie zdrowia fizycznego i psychicznego pracowników. Normy dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin stają się coraz ważniejszymi instrumentami służącymi rozwiązywaniu takich kwestii, jak tworzenie miejsc pracy i promowanie równości kobiet i mężczyzn.

Obejrzyj krótki film edukacyjny na temat 8-godzinnego dnia pracy: <https://youtu.be/zhywPtYYnTc>

Źródło zdjęcia: Austriacka Biblioteka Narodowa na Unsplash

<https://unsplash.com/photos/grayscale-photography-of-people-inside-room-E3TdQ04ns2s>

Tekst: <https://aficio.org/about/history/labor-history-people/mother-jones>

Mother Jones

- "Najbardziej niebezpieczna kobieta w Ameryce"

1837-1930

Mary G. Harris "Mother" Jones była urodzoną w Irlandii amerykańską nauczycielką i krawcową, która stała się płomienną oratorką i nieustraszoną organizatorką robotników górniczych w pierwszych dwóch dekadach XX wieku. Jej głos miał wielką moc. Jej energia i pasja zainspirowały mężczyzn o połowę młodszych od niej do działania i zmusiły ich żony i córki do przyłączenia się do walki.

Matka Jones była obecna niemal wszędzie w Ameryce Północnej, gdzie górnicy, pracownicy przemysłu tekstylnego lub hutnicy walczyli o zorganizowanie związku zawodowego.

Metody organizacyjne Mother Jones były wyjątkowe jak na jej czasy. Przyjmowała afroamerykańskich pracowników i angażowała kobiety i dzieci w strajki. Zorganizowała żony górników w zespoły uzbrojone w mopy i miotły do ochrony kopalń przed "parchami" (pracownikami, którzy łamią strajki i przekraczają linie pikiet). Mother Jones bardzo troszczyła się o dzieci pracowników. W 1903 roku zorganizowała dzieci w hutach i kopalniach do udziału w "Krucjacie dziecięcej" z transparentami domagającymi się "Chcemy iść do szkoły, a nie do kopalni". Marsz ten sprawił, że kwestia pracy dzieci znalazła się w centrum uwagi opinii publicznej.

TIME FOR
CHANGE

SILENCE
IS
VIOLENCE

FOR HIRE
AT RATE
R HIRE
TES
VICE

Źródło obrazu: Duncan Shaffer na Unsplash <https://unsplash.com/photos/people-standing-on-street-during-daytime-vyQiV31Iq1Q>

"Możemy to zrobić!"

1942

"We Can Do It!" (Możemy to zrobić), to amerykański plakat z czasów II wojny światowej stworzony przez artystę z Pittsburgha J. Howarda Millera w 1942 roku dla Westinghouse Electric Corporation. Był to inspirujący obraz mający podnieść morale pracowników. Jego rysunek przedstawiał kobietę w czerwonej chustce ze zgiętym ramieniem, podwijającą rękaw koszuli.

Ponieważ kobiety były zachęcane do podejmowania pracy w czasie wojny w przemyśle obronnym, stały się one znanym symbolem kobiecego patriotyzmu. Rosie the Riveter była gwiazdą kampanii mającej na celu rekrutację kobiet do pracy w przemyśle obronnym podczas II wojny światowej i stała się prawdopodobnie najbardziej kultowym wizerunkiem pracujących kobiet. Wojna znacząco wpłynęła na zatrudnienie kobiet.

Sprawdź tę popularną piosenkę z 1943 roku zatytułowaną "Rosie the Riveter", napisaną przez Redda Evansa i Johna: www.youtube.com/watch?v=55NCEIsbjeQ.

UNISDR

ACTING DIRECTOR-GENERAL
UNITED NATIONS OFFICE AT GENEVA

CHAIR

SECRETARY

CAMBODIA

ARGENTINA

CAMEROON

ARMENIA

CANADA

AUSTRALIA

CENTRAL AFRICAN
REPUBLIC

AUSTRIA

AFGHANISTAN

CHAD

FRANCE

LIBERIA

GABON

LIBYA

GAMBIA

LIECHTENSTEIN

BAHRAIN

GERMANY

LITHUANIA

Powszechna Deklaracja Praw Człowieka

10 grudnia 1948 r.

Artykuł 23.

(1) Każdy ma prawo do pracy, do swobodnego wyboru zatrudnienia, do sprawiedliwych i korzystnych warunków pracy oraz do ochrony przed bezrobociem.

(2) Każdy człowiek, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę.

(3) Każdy pracujący ma prawo do sprawiedliwego i korzystnego wynagrodzenia zapewniającego jemu samemu i jego rodzinie egzystencję godną człowieka, uzupełnionego w razie potrzeby innymi środkami ochrony socjalnej.

(4) Każdy ma prawo do tworzenia związków zawodowych i przystępowania do nich dla ochrony swoich interesów.

Artykuł 24.

Każdy człowiek ma prawo do wypoczynku i czasu wolnego, w tym do rozsądnego ograniczenia godzin pracy i do płatnych okresowych urlopów.

Ochrona macierzyństwa

"Macierzyństwo i dzieciństwo mają prawo do szczególnej opieki i pomocy" (art. 25 PDPC)

- 1919 - przyjęto pierwszy międzynarodowy standard pracy dotyczący równości płci, Konwencję o ochronie macierzyństwa. Konwencja uznawała prawo do płatnego urlopu związanego z porodem i ochroną zatrudnienia. To ważne osiągnięcie było wynikiem silnego poparcia (np. Kongresu Pracy Kobiet w 1919 r.).
- 1952 - powstała 2. Konwencja o ochronie macierzyństwa.
- 2000 - powstała 3. Konwencja o ochronie macierzyństwa.

Główne cele MOP związane z ochroną macierzyństwa: umożliwienie kobietom skutecznego łączenia ról reprodukcyjnych i produkcyjnych; zapobieganie nierównemu traktowaniu w pracy ze względu na ich rolę reprodukcyjną oraz promowanie równych szans i równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, bez uszczerbku dla zdrowia lub bezpieczeństwa ekonomicznego. Środki ochronne dla kobiet w ciąży i kobiet, które niedawno urodziły dziecko, obejmują zapobieganie narażeniu na zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa podczas ciąży i po jej zakończeniu, prawo do płatnego urlopu macierzyńskiego i przerw na karmienie piersią, opiekę zdrowotną nad matką i dzieckiem, ochronę przed dyskryminacją w zakresie zatrudnienia i pracy, w tym w odniesieniu do rekrutacji i zwalniania oraz gwarantowane prawo do powrotu do pracy po urlopie macierzyńskim. Obejrzyj krótki animowany film edukacyjny na temat ochrony macierzyństwa: <https://youtu.be/fdxJTbteWqg>

WE MARCH FOR JOBS FOR ALL NOW!

WE DEMAND VOTING RIGHTS NOW!

WE DEMAND AN UAW SAYS: END SEGREGATED RULES IN PUBLIC SCHOOLS

WE MARCH FOR INTEGRATED SCHOOLS NOW!

WE DEMAND VOTING RIGHTS NOW!

WE DEMAND SEGREGATED RULES IN PUBLIC SCHOOLS

WE MARCH FOR JOBS FOR ALL A DECENT PAY NOW!

WE MARCH FOR JOBS FOR ALL NOW!

WE DEMAND EQUAL RIGHTS NOW!

WE MARCH FOR INTEGRATED SCHOOLS NOW!

Martin Luther King

(1929 – 1968)

Wielebny Martin Luther King Jr, jeden z najważniejszych amerykańskich działaczy na rzecz praw obywatelskich, został zabity w Memphis w stanie Tennessee w 1968 roku. King udał się do Memphis, aby wesprzeć afroamerykańskich śmieciarzy, którzy strajkowali, aby zaprotestować przeciwko niebezpiecznym warunkom pracy, obraźliwym białym przełożonym i niskim płacom, a także aby uzyskać uznanie dla swojego związku zawodowego. King udał się do Memphis, aby przemówić na wiecu i wyrzucić presję na władzach miasta, by wynegocjowały kompromisowe rozwiązanie strajku. W noc poprzedzającą zamach na jego życie, w Mason Temple - wypełnionej ponad 10 000 czarnoskórych pracowników i mieszkańców, ministrów, białych członków związków zawodowych, białych liberałów i studentów - King wygłosił przemówienie, które miało okazać się jego ostatnim przemówieniem. Podkreślił w nim powiązany los praw obywatelskich i ruchów pracowniczych:

"Murzyni z Memphis to prawie w całości ludzie pracy. Nasze potrzeby są identyczne z potrzebami robotników - przyzwoite płace, uczciwe warunki pracy, mieszkania nadające się do zamieszkania, zabezpieczenie na starość, środki opieki zdrowotnej i społecznej, warunki, w których rodziny mogą się rozwijać, mieć wykształcenie dla swoich dzieci i szacunek w społeczności. To dlatego Murzyni popierają żądania pracowników i zwalczają prawa ograniczające pracę. To dlatego nienawidzący pracy i jej zwolennicy są praktycznie zawsze dwugłowymi istotami, które z jednych ust wypluwają anty-negroidalne epitety, a z drugich anty-pracowniczą propagandę".

EQUAL RIGHTS
FOR OTHERS
DOESNT MEAN
FEWER RIGHTS
FOR YOU -
ITS NOT PIE

Dzień Równych Płac

1996

Dzień Równych Płac to symboliczny dzień poświęcony podnoszeniu świadomości na temat różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn. Po raz pierwszy obchodzony był w 1996 roku w Stanach Zjednoczonych przez National Committee on Pay Equity, koalicję organizacji praw kobiet i praw obywatelskich, związków zawodowych, stowarzyszeń zawodowych i osób fizycznych działających na rzecz wyeliminowania dyskryminacji płacowej ze względu na płeć i rasę oraz osiągnięcia równości wynagrodzeń.

Celami Dnia Równości Wynagrodzeń są:

- Dostarczanie informacji o przyczynach nierówności płac.
- Informowanie o równych płacach i podnoszenie świadomości na temat problemu nierównych płac.
- Zapewnienie platformy do dzielenia się wiedzą na temat równości wynagrodzeń i jej kampanii.
- Budowanie świadomości problemu.
- Dostarczanie i tworzenie multiplikatorów i zwolenników z pomocnymi informacjami.
- Określenie strategii wdrażania w celu zlikwidowania luki płacowej.
- Pokazanie strategii, jak zlikwidować różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn.
- Dążenie do zlikwidowania różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn.

Zadanie: Dlaczego istnieje różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn? Jaka jest obecna różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn w Twoim kraju? Znajdź wiarygodne informacje i przedyskutuj je!

OUR
Life-OUR
Decision

Say
No

Esther Eggertsen Peterson

1906 - 1997

Esther Peterson była amerykańską rzeczniką praw pracowniczych, handlowych i praw kobiet. Stała się siłą napędową do wprowadzenia równej płacy za taką samą pracę i popchnęła ruch kobiecy w latach 60. do przodu, dokumentując dyskryminację kobiet. Peterson walczyła również o prawdę w reklamie, standaryzację pakowania i cen oraz prawa konsumentów w różnych branżach.

W ciągu swojego życia Peterson zajmowała następujące stanowiska:

- płatny organizator Amerykańskiej Federacji Nauczycieli (związek zawodowy) w 1938 r.
- pierwsza lobbystka National Labor Relation Board (instytucji politycznej) w 1944 r.
- szefowa Biura Kobiet w Departamencie Pracy pod kierownictwem Kennedy'ego w 1961 r. itd.

W 1981 roku Peterson otrzymała Prezydencki Medal Wolności, najwyższe amerykańskie odznaczenie cywilne, aby uhonorować jej ponad 50-letni aktywizm.

Zadanie: Obejrzyj 4-minutowy wywiad z Esther Peterson z 1969 roku. Skup się na jej przemówieniu na temat roli kobiet w społeczeństwie i miejscu pracy. www.youtube.com/watch?v=ET_kliwnqG4

Źródło obrazu: Paul Jai na Unsplash

<https://unsplash.com/photos/girl-in-purple-long-sleeve-dress-sitting-on-brown-sand-during-daytime-nley5R2BG-E>

Iqbal Masih

1983 - 1995

Iqbal Masih był pakistańskim dzieckiem, które zostało sprzedane w niewolę jako tkacz dywanów w wieku 4 lat, uciekł w wieku 10 lat i stał się otwartym rzecznikiem publicznym przeciwko wykorzystywaniu dzieci. Został tragicznie zabity w wieku 12 lat w swoim rodzinnym Pakistanie przez krajową "mafie dywanową".

Aktywizm Iqbala przyniósł mu międzynarodowe uznanie i otrzymał nagrodę w Sztokholmie i Bostonie. Zainspirował powstanie takich organizacji jak "Free the Children" w Kanadzie i Iqbal Masih Shaheed Children Foundation, która ma ponad 20 szkół w Pakistanie. W 2000 r. przyznano mu pośmiertnie "Światową Nagrodę Praw Dziecka". Biuro Międzynarodowych Spraw Pracowniczych Departamentu Pracy Stanów Zjednoczonych (ILAB) przyznaje coroczną nagrodę "Iqbal Masih Award for the Elimination of Child Labor".

**NO SEXUAL
SERVICES**

兔情色狂頭

Czerwony parasol

(2005)

Czerwony parasol jest ogólnosiwiatowym symbolem ruchu na rzecz praw osób świadczących usługi seksualne. Po raz pierwszy została użyta w Wenecji we Włoszech w 2001 roku, podczas 49 Biennale Sztuki w Wenecji. Słoweński artysta Tadej Pogacar współpracował z osobami świadczącymi usługi seksualne, aby stworzyć "Pawilon prostytutek" i instalację artystyczną CODE: RED. Pracownicy seksualni z różnych krajów (Tajwanu, Tajlandii, Włoch, Kambodży, Niemiec, USA i Austrii) zebrali się i przemaszzerowali ulicami Wenecji z czerwonymi parasolami. Aktywiści zorganizowali projekcje wideo, wystawy, występy, teatr uliczny i dystrybucję materiałów drukowanych. Włoska działaczka na rzecz osób świadczących usługi seksualne, Pia Covre, wpadła na pomysł użycia czerwonych parasolek podczas marszu, aby protestujący byli bardziej widoczni w zatłoczonej Wenecji (czerwień jest również kolorem miłości, a parasol symbolizuje ochronę).

W październiku 2005 roku Międzynarodowy Komitet Praw Pracowników Seksualnych w Europie (ICRSE) przyjął czerwoną parasolkę jako symbol oporu wobec dyskryminacji. Marsz z udziałem prawie 200 uczestników został zorganizowany jako wydarzenie zamykające Europejską Konferencję na temat Pracy Seksualnej, Praw Człowieka, Pracy i Migracji, która odbyła się w Brukseli w Belgii.

"Świat, w którym prawa osób świadczących usługi seksualne są szanowane jako istoty ludzkie i jako pracownicy, tak aby wszystkie osoby świadczące usługi seksualne mogły prowadzić życie wolne od kryminalizacji, stygmatyzacji i przemocy". - wizja redumbrellafund.org

Uber

2009

Uber Technologies Inc., powszechnie znana jako Uber, to amerykańska firma technologiczna założona w 2009 roku w San Francisco. Jest to głównie firma zajmująca się współdzieleniem przejazdów, ale jej usługi obejmują również dostawę żywności i paczek (np. Uber Eats). Uber działa w około 70 krajach i szacuje się, że ma ponad 93 miliony aktywnych użytkowników miesięcznie na całym świecie.

Uber był krytykowany za traktowanie kierowców jako niezależnych wykonawców. W związku z tym firma nie jest odpowiedzialna za wypłacanie płacy minimalnej, wynagrodzenia urlopowego ani zasiłku chorobowego.

Zostało to zakwestionowane przez kierowców w wielu krajach w związku z tym, czy powinni oni być klasyfikowani jako pracownicy czy samozatrudnieni. W 2016 r. byli kierowcy Ubera, James Farrar i Yaseen Aslam, pozwali Ubera do sądu pracy w Wielkiej Brytanii, argumentując, że pracowali dla Ubera. W dniu 19 lutego 2021 r. brytyjski Sąd Najwyższy ostatecznie podtrzymał decyzję Trybunału Pracy w tej sprawie. Uznano, że kierowcy Ubera są "pracownikami", a nie samozatrudnionymi. Oznacza to, że w Wielkiej Brytanii kierowcy Ubera są uprawnieni do ubiegania się o płacę minimalną w oparciu o ich "dzień roboczy" (zawsze, gdy są zalogowani do aplikacji). Nie mają oni jednak praw "pracowniczych", takich jak prawo do odprawy lub roszczeń z tytułu niesprawiedliwego zwolnienia.

Jaśminowa Rewolucja

(2010)

17 grudnia 2010 roku Mohamed Bouazizi, 26-letni sprzedawca warzyw w tunezyjskim mieście Sidi Bouzid, podpalił się przed lokalnym urzędem miejskim. Był to wyraz rozpaczcy obywatela, który był wściekły, gdy lokalni urzędnicy wielokrotnie żądali łapówek i konfiskowali jego towary.

Po tym tragicznym akcie w całym kraju wybuchły powstania ludowe, potępiające rosnące nierówności zarówno między klasami społecznymi, jak i regionami wewnętrznymi i przybrzeżnymi. Demonstracje były spowodowane wysokim bezrobociem, ubóstwem, inflacją żywności, korupcją i złymi warunkami życia. Społeczno-ekonomiczne żądania godności i przyzwoitych miejsc pracy doprowadziły do protestów politycznych, opowiadających się za podstawowymi wolnościami, poszanowaniem praw człowieka i zasad demokracji oraz odrzucających wszelkie formy dyktatury i cenzury.

Tunezyjska rewolucja, zwana także jaśminową rewolucją, była intensywną 28-dniową kampanią obywatelskiego oporu. Protesty zainspirowały podobne działania w całym świecie arabskim, w reakcji łańcuchowej, która stała się znana jako ruch Arabskiej Wiosny.

83

Raport MOP na temat pracy dzieci

2017

152 miliony dzieci pracujących na całym świecie

73 miliony dzieci wykonujących niebezpieczną pracę, która bezpośrednio zagraża ich zdrowiu, bezpieczeństwu i rozwojowi moralnemu

Profil wiekowy:

Płeć:

Częstość występowania w regionach

48% - 5-11 lat 58% - chłopcy Afryka - 19,6% Azja i Pacyfik - 7,4%

28% - 12-14 lat 42% - dziewczęta Ameryki - 5,3% Europa i Azja Środkowa - 4,1%

24% - 15-17 lat Kraje arabskie - 7,4%

70,9% - rolnictwo

11,8% - Przemysł

17,2% - Usługi

Branża smartfonów i obecne wykorzystanie

XXI wiek

Tantal jest bardzo rzadkim materiałem i jest wykorzystywany do przechowywania pamięci w urządzeniach przenośnych, takich jak smartfony. Wydobywa się go w kopalniach w Demokratycznej Republice Konga (DRK). Preferowani są młodzi górnicy, ponieważ są bardziej posłuszni. Ich niewielki rozmiar pozwala im również na łatwiejsze poruszanie się w kopalniach. Dzieci schodzą do gorących, wilgotnych i pozbawionych światła obszarów w najniższych partiach kopalni. Praca ta jest niezwykle niebezpieczna, ponieważ dzieci schodzą bez ochrony do słabych kopalni, które czasami zawałają się z powodu trzęsień ziemi. Z tego powodu każdego miesiąca kilkanaście dzieci ginie żywcem.

Chiny: ponad połowa pracowników firm produkujących smartfony Huawei i Wiko to dzieci poniżej 16 roku życia. Dzieci te pracują ponad 13 godzin dziennie, a czasem nawet w nocy, za wynagrodzenie w wysokości zaledwie 160 euro miesięcznie, czyli około 40 centów za godzinę.

Więcej informacji można znaleźć na stronie:

www.humanium.org/en/exploited-children-build-smartphones-pocket/

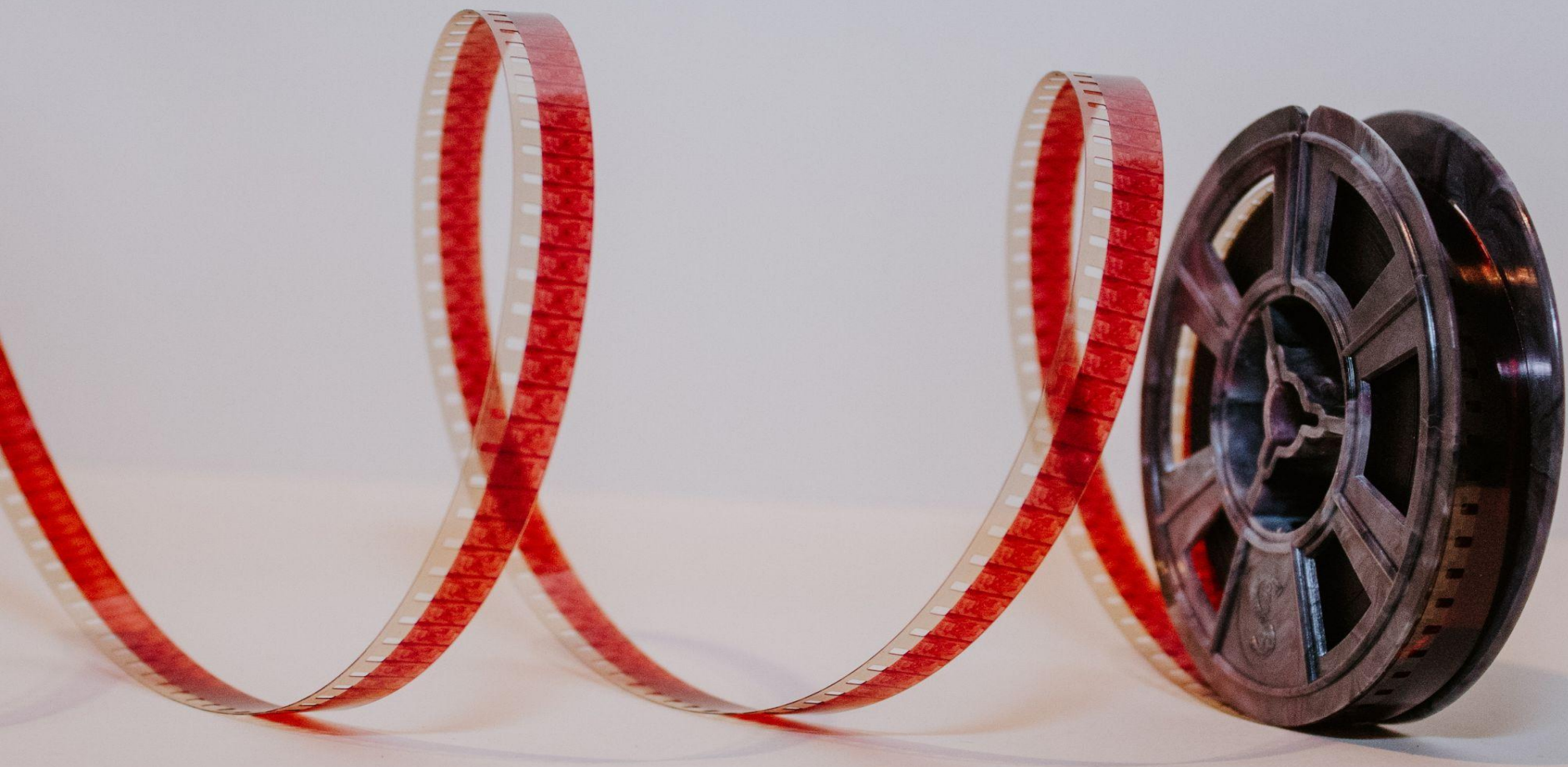
Przemysł modowy i podstawowe prawa pracownicze

XXI wiek

W dniu 24 kwietnia 2013 r. w wyniku zawalenia się budynku Rana Plaza w Dhace w Bangladeszu, w którym mieściło się co najmniej pięć fabryk odzieżowych, zginęły co najmniej 1132 osoby, a ponad 2500 zostało rannych. Zaledwie pięć miesięcy wcześniej co najmniej 112 pracowników straciło życie w innym tragicznym wypadku, uwięzionych w płonącej fabryce Tazreen Fashions na obrzeżach Dhaki. Katastrofy te uświadomiły światu złe warunki pracy, z jakimi borykają się pracownicy sektora gotowej odzieży w Bangladeszu.

Za jedne z najniższych wynagrodzeń na świecie (53 euro miesięcznie lub 68 euro dla bardziej wykwalifikowanych pracowników), ponad 4 miliony pracowników, głównie kobiet, jest codziennie narażonych na niebezpieczne środowisko pracy z dużą liczbą wypadków przy pracy i zgonów, a także chorób zawodowych. Większość fabryk nie spełnia standardów wymaganych przez przepisy budowlane.

Krajowa Federacja Pracowników Branży Odzieżowej (NGWF) w sektorze odzieżowym Bangladeszu rozpoczęła kampanię na rzecz zakończenia nieludsko długich godzin pracy i nadgodzin (pracownicy rutynowo pracowali 14 godzin dziennie), zapewnienia bezpiecznych warunków pracy, urlopów macierzyńskich, ośrodków opieki nad dziećmi w fabrykach, odpowiednich warunków mieszkaniowych i płacy wystarczającej na utrzymanie. W następstwie tych katastrof kilka dużych firm zgodziło się podpisać prawnie wiążący kodeks wymagający od nich nie tylko spełnienia minimalnych standardów bezpieczeństwa pożarowego i budowlanego, ale także zapłacenia za nie. (H&M, Tesco, Primark, C&A itp.).

Źródło tekstu: <https://time.com/5748267/bombshell-true-story-fox-news/>

Źródło zdjęcia: Denise Jans na Unsplash <https://unsplash.com/photos/a-close-up-of-a-reel-of-film-tV80374iytg>

Gorący temat (film)

2019

„Gorący temat” to amerykański film dramatyczny opowiadający prawdziwą historię skandalu związanego z molestowaniem seksualnym, który doprowadził do upadku Rogera Ailesa, szefa Fox News.

W 2016 roku była dziennikarka Fox, Gretchen Carlson, wniosła przeciwko Ailesowi pozew o molestowanie seksualne, który zapoczątkował wewnętrzne dochodzenie w sieci informacyjnej. Carlson oskarżyła Ailesa o "poważne i uporczywe molestowanie seksualne" i przeniesienie jej programów do mniej znanych przedziałów czasowych po tym, jak odrzuciła jego "sugestie". Skonfrontowała się z nim i ostatecznie została zwolniona. Zaprzeczył oskarżeniom i twierdził, że zwolnił Carlson z powodu jej słabych wyników oglądalności.

Kiedy Carlson podjęła pracę w Fox News, podpisała umowę o zachowaniu poufności i obowiązkową umowę arbitrażową, która zabraniała jej publicznego mówienia o swoich doświadczeniach. Nawet jeśli kobiety ryzykują konsekwencjami zawodowymi, zgłaszając roszczenia dotyczące nadużyć, te pomiary prawne zapewniają, że złe zachowanie pozostanie tajemnicą, pozwalając sprawcom pozostać u władzy. W sumie ponad 20 kobiet oskarżyło Ailesa o molestowanie seksualne. Ailes został zmuszony do rezygnacji ze stanowiska w lipcu 2016 roku.

WE CAN.

just imagine

Dolores Huerta

(ur. w 1930 r.)

Po rozwodzie rodziców, gdy miała trzy lata, matka Huerty pracowała na dwa etaty, by utrzymać rodzinę. Huerta z kolei poszła do pracy jako nauczycielka w gimnazjum, ale wkrótce ją porzuciła. "Odeszłam, ponieważ nie mogłam znieść widoku dzieci przychodzących do klasy głodnych i potrzebujących butów" - powiedziała. "Pomyślałam, że mogę zrobić więcej, organizując robotników rolnych, niż próbując uczyć ich głodne dzieci".

W 1955 roku pomogła założyć arizoński oddział Community Service Organization (CSO), który walczył z segregacją i brutalnością policji, naciskał na poprawę usług publicznych, prowadził rejestrację wyborców i walczył o uchwalenie nowych przepisów na rzecz społeczności latynoskich. W 1962 r. wraz z Cesarem Chavezem współzałożyła National Farm Workers Association (NFWA), a w 1965 r. Huerta kierowała krajowym bojkotem podczas Delano Grape Strike, strajku ponad 5000 pracowników rolnych. W 2011 roku prezydent Obama przyznał jej Medal Wolności, najwyższe odznaczenie w Stanach Zjednoczonych. Jej hasło kampanii wyborczej z 2008 r. "Yes, we can!" zostało zaczerpnięte z protestacyjnego skandowania Huerty: "Si, se puede!".

Zobacz artykuł "Weekendowi wojownicy: 10 bohaterów ruchu robotniczego, którzy pomogli utorować drogę do naszego prawa do odpoczynku"

<https://littlevillagemag.com/weekend-warriors-10-labor-movement-heroes-who-helped-pave-the-way-for-our-right-to-rest/>.

#STAYHOME

Źródło obrazu: Yohann LIBOT na Unsplash <https://unsplash.com/photos/grayscale-photo-of-man-walking-on-tunnel-SX177tIQ7Q>

Źródło tekstu: [www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(20\)31200-9/fulltext](http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(20)31200-9/fulltext)

Pandemia COVID-19

2020

Pandemia COVID-19 ujawniła, jak bardzo społeczeństwo zależy od niezbędnych pracowników. Jednocześnie ci sami pracownicy zostali pozostawieni bez ochrony przez rządy i systemy na początku pandemii, nie zapewniając im wystarczającej ilości środków ochrony indywidualnej (ŚOI), materiałów eksploatacyjnych i zasobów do wykonywania swojej pracy. Wielu z nich zostało zarażonych, a wielu zmarło w wyniku braku ochrony.

Niezbędna praca wykracza poza opiekę zdrowotną. Chociaż niektórzy ludzie byli w stanie przenieść swoją pracę do domu, miliony pracowników mają pracę, której nie mogą wykonywać z domu - nie tylko personel sprzątający i sanitariusze w szpitalach, ale także nauczyciele i pracownicy opieki nad dziećmi, sprzedawcy artykułów spożywczych i pracownicy supermarketów, policjanci, strażacy, dostawcy, pracownicy fabryk i gospodarstw rolnych oraz pracownicy restauracji, często bez odpowiednich środków ochrony indywidualnej. Ludzie ci opuszczają swoje domy, aby pomóc innym zachować pozory normalności, narażając siebie i swoje rodziny na ogromne ryzyko.

Mistrzostwa Świata w Katarze 2022

W 2022 roku FIFA wyznaczyła Katar, kraj na północno-wschodnim wybrzeżu Półwyspu Arabskiego, na gospodarza Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej 2022. Od tego czasu Katar podjął ogromny program budowlany, aby przygotować się do Mistrzostw Świata, w tym budowę siedmiu stadionów, nowego lotniska, a także zmodernizowanej sieci transportu publicznego.

Kraj ten od lat nękany jest zarzutami o łamanie praw człowieka i naruszanie praw pracowniczych, zwłaszcza w zakresie traktowania pracowników migrujących. Amnesty International odkryła, że robotnicy budowlani przy budowie stadionu Al Bayt o wartości 770 mln euro pracowali nawet przez siedem miesięcy bez wynagrodzenia. Co więcej, dochodzenie przeprowadzone przez brytyjską gazetę The Guardian wykazało, że od 2011 r. do 2020 r. w Katarze zmarło ponad 6500 pracowników migrujących z pięciu krajów Azji Południowej. Chociaż tylko 37 zgonów przypisano bezpośrednio pracom przy budowie stadionu, najczęstszymi przyczynami były "zgony naturalne", takie jak niewydolność serca i układu oddechowego, które można powiązać z surowym klimatem Kataru.

Zaniepokojenie trwającymi w Katarze kwestiami praw człowieka rośnie wśród grup kibiców piłki nożnej w wielu krajach, a niektóre z nich wzywają do bojkotu.

Przemoc i wykorzystywanie pracowników domowych

Dziesiątki milionów kobiet i dziewcząt na całym świecie jest zatrudnionych jako pracownice domowe w prywatnych gospodarstwach domowych. Sprzątają, gotują, opiekują się dziećmi, starszymi członkami rodziny i wykonują inne niezbędne zadania dla swoich pracodawców. Pomimo ich ważnej roli, są one jednymi z najbardziej wyzyskiwanych i wykorzystywanych pracowników na świecie. Często pracują od 14 do 18 godzin dziennie, siedem dni w tygodniu, za wynagrodzenie znacznie poniżej płacy minimalnej. Mogą być zamykane w miejscu pracy i narażone na przemoc fizyczną i seksualną. Dzieci i migrujący pracownicy domowi są często najbardziej bezbronni. Międzynarodowy traktat - Konwencja o pracownikach domowych - został przyjęty w czerwcu 2011 roku, zapewniając pierwsze globalne standardy ochrony pracowników domowych.

Wiele osób kończy jako pracownicy domowi w wyniku handlu ludźmi. Dane dotyczące współczesnego niewolnictwa na 2022 r. szacują, że około 50 milionów ludzi jest uwięzionych w przymusowej pracy i przymusowych małżeństwach. Więcej informacji można znaleźć na stronie: www.endslaverynow.org

POLICIA

POLICIA

POLICIA

POLICIA

POLICIA

POLICIA

Źródło zdjęcia: Ricardo Arce na Unsplash <https://unsplash.com/photos/a-row-of-police-officers-standing-next-to-each-other-HIUyQ5Pn5rw>
Źródło tekstu: <https://pulitzercenter.org/projects/death-stalks-colombias-unions>

Morderstwa działaczy związkowych w Kolumbii

W latach 1986-2013 w Kolumbii zabito ponad 2800 przywódców pracowniczych i członków związków zawodowych. Ponad 9 na 10 z tych przypadków pozostaje niewyjaśnionych. W wyniku ataków na związki zawodowe i innych nacisków, odsetek pracowników zrzeszonych w związkach zawodowych w Kolumbii spadł z 15% 20 lat temu do około 4% w 2013 roku. Nauczyciele ucierpieli wraz z innymi, głównie dlatego, że byli postrzegani jako działacze społeczni i organizatorzy społeczności.

Niebezpieczeństwa, na jakie narażeni są członkowie związków zawodowych i działacze na rzecz praw człowieka, odzwierciedlają długotrwały wir przemocy napędzany przez partyzantów, prawicowych paramilitarystów, kartele narkotykowe, przestępców, a także, według organizacji praw człowieka i innych, wojskowych i urzędników państwowych.

Przywódcy pracownicy i działacze związków zawodowych są narażeni na wiele zagrożeń - groźby, pobicia, porwania i ryzyko utraty życia, a wszystko to za propagowanie i walkę o lepsze warunki pracy.

Źródło zdjęcia: Good Free Photos na Unsplash <https://unsplash.com/photos/aerial-view-of-graduates-wearing-hats-YZsvNs2GCPU>
Źródło tekstu: www.euronews.com/next/2022/10/15/teachers-pay-which-countries-pay-the-most-and-the-least-in-europe

Strajki nauczycieli

Rola nauczycieli jest kluczowa i niezbędna w każdym społeczeństwie, jednak w wielu krajach nauczyciele są niezadowoleni ze swoich wynagrodzeń i warunków pracy.

Nauczyciele często protestują i strajkują w celu poprawy warunków pracy: na przykład we wrześniu 2022 r. tysiące osób maszerowało w Budapeszcie, domagając się wyższych wynagrodzeń dla nauczycieli. Mimo że wykonywana przez nich praca jest taka sama, istnieją duże rozbieżności między wynagrodzeniami nauczycieli w różnych krajach Europy: na przykład nauczyciele we Francji i Włoszech zarabiają połowę tego, co w Niemczech.

Co więcej, wiele krajów w Europie doświadcza niedoboru nauczycieli, ponieważ wielu z nich opuszcza swoje stanowiska w poszukiwaniu lepiej płatnej pracy. Od 2022 r. na początku roku akademickiego w Niemczech nie obsadzono ponad 30 000 stanowisk nauczycielskich; 20 000 w Polsce; 16 000 na Węgrzech.